

samt for transportemballage og materialer hertil, der er anvendt til fremstilling eller emballering af udførte varer, uden at dette berører de pågældende varers adgang til at opnå EFTA-toldbehandling. Undtagelsen for de nævnte landbrugsråvarer skyldes, at der er betydelige forskelle i EFTA-landenes indenlandske prisniveau for disse varer.

Finland, Norge og Portugal har i årene 1960-63 opnået såkaldte decalageordninger, således at de i et kortere eller længere tidsrum efter 31. december 1966 kan opkræve told efter en EFTA-toldsats af visse EFTA-varer. Disse lande kan fortsat give toldgodtgørelse for sådanne EFTA-varer (men ikke for tilsvarende varer af anden oprindelse), når de anvendes ved fremstilling af varer, der udføres til andre EFTA-lande. De bliver herved stillet lige med andre EFTA-lande ved eksport af varer fremstillet af EFTA-materialer.

For at en varesending skal opnå områdetoldbehandling, skal der ved indfortoldningen fremlægges en EFTA-deklaration. Disse EFTA-deklarationer udstedes både i Danmark og andre EFTA-lande næsten altid af producenten (eventuelt i forbindelse med eksportøren) eller en erhvervsorganisation uden kontrol fra eksportlandets toldvæsen. I EFTA-deklarationen afgives erklæring om, at varesendingen har EFTA-oprindelse i henhold til et nærmere angivet oprindelseskriterium, og fra 31. december 1966 skal yderligere erklæres, at der ikke er eller vil blive søgt eller gjort brug af toldgodtgørelse for varesendingen. Toldvæsenet i eksportlandet skal efter anmodning fra toldvæsenet i importlandet undersøge rigtigheden af EFTA-deklarationer, der er udstedt af virksomheder i eksportlandet. Hvis en sådan undersøgelse viser, at der er opnået toldgodtgørelse i eksportlandet, vil resultatet i almindelighed være, at varerne ikke opnår EFTA-toldbehandling i importlandet, således at importøren må betale (efterbetale) tarifmæssig told. Det er dog vedtaget i EFTA's råd, at i tilfælde, hvor det hverken skyldes forsæt eller grov uagtsomhed, at der er søgt toldgodtgørelse, kan toldmyndighederne i importlandet og eksportlandet aftale, at følgen kun skal være, at den modtagne toldgodtgørelse tilbagebetales.

Materialtoldgodtgørelse (herunder fraskrivning i kreditoplag og midlertidig toldfrihed) opnås her i landet sædvanligvis i henhold til periodiske opgørelser, som producenten af de udførte varer indsender til toldvæsenet, og hvori han anmoder om toldgodtgørelse for de i en vis periode udførte varer. Fra og med 31. december 1966 må der ikke i opgørelsen medtages varer, der er udført til et EFTA-land, og for hvilke der er udstedt en EFTA-deklaration. EFTA-konventionen medfører i almindelig-

hed ikke nogen pligt for det danske toldvæsen til at påse, at der ikke i opgørelsen er medtaget sådanne varer, jfr. det foran anførte om følgerne af at søge toldgodtgørelse for en varesending, for hvilken der er udstedt en EFTA-deklaration. En sådan pligt opstår dog i de tilfælde, hvor toldvæsenet efter anmodning fra importlandets toldvæsen har kontrolleret rigtigheden af en EFTA-deklaration udstedt af en dansk virksomhed og har konstateret, at der ikke er ydet toldgodtgørelse for den pågældende varesending. Når dette er konstateret, vil importlandet indrømme EFTA-toldbehandling for varesendingen, og der må da ikke på et tidspunkt efter kontrollen ydes toldgodtgørelse her i landet for denne varesending. Regel 11 i EFTA-konventionens Tillæg B pålægger derfor medlemslandene pligt til at gennemføre bestemmelser, der gør det muligt for deres myndigheder at sikre, at der ikke ydes toldgodtgørelse for en varesending, efter at der er foretaget kontrol af EFTA-deklarationens rigtighed. Lovforslagets § 1, nr. 5, 7 og 11, indeholder de bestemmelser, der må optages i toldloven, for at denne forpligtelse kan opfyldes.

ad 6.

Som foran anført skal toldfriheden af materialer, der indføres til en frihavn og af en derværende virksomhed anvendes til fremstilling af varer, der udføres til andre lande, i relation til EFTA-konventionen betragtes som toldgodtgørelse. Dette har dog kun betydning for materialer, der i øvrigt er toldpligtige i det land, hvor frihavnen er beliggende, og som ikke er berettiget til EFTA-toldbehandling. Fra 31. december 1966 kan varer, der fremstilles i Københavns frihavn af sådanne materialer derfor ikke opnå EFTA-toldbehandling, når de indføres til andre EFTA-lande, medmindre der gennemføres et arrangement, således at virksomheder i frihavnen kan betale told af de toldpligtige materialer, de anvender til fremstilling af varer, der udføres til andre EFTA-lande. Når en frihavnsvirksomhed har opnået et sådant arrangement med det danske toldvæsen, kan den derefter udstede sædvanlig EFTA-deklaration for de varer, den udfører til andre EFTA-lande, når de øvrige betingelser herfor, især med hensyn til varernes oprindelse, er opfyldt. Det danske toldvæsen skal efter anmodning fra importlandets toldvæsen kontrollere rigtigheden af sådanne deklarationer.

Efter EFTA's oprindelsesregler er der mulighed for at opnå EFTA-toldbehandling for varer, der er fremstillet i EFTA-området, og til hvis fremstilling der er anvendt dele, der har oprindelse uden for EFTA-området, uanset at de pågældende